

ประกาศ

เรื่องยุบรวมท้องที่บางมณฑลและบางจังหวัด

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า มณฑลและจังหวัดตามที่แบ่งเขตต์ไว้แต่เดิมนั้น เวลาทำการคมนาคมสะดวกขึ้นมาก พอที่จะรวมการปกครองบังคับบัญชาได้กว้างขวางยิ่งขึ้นแล้ว เป็นการสมควรที่จะยุบรวมมณฑล และจังหวัดเพื่อประหยัดรายจ่ายเงินแผ่นดินลงได้บ้าง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกมณฑล ๔ มณฑล จังหวัด ๘ จังหวัดตั้งต่อไปนี้ คือ

มณฑล

๑. ให้ยุบเลิกมณฑลปัตตานี รวมจังหวัดต่าง ๆ ของมณฑลปัตตานีเข้าไว้ในปกครองของมณฑลนครศรีธรรมราช
๒. ให้ยุบเลิกมณฑลจันทบุรี รวมจังหวัดต่าง ๆ ของมณฑลจันทบุรีเข้าไว้ในปกครองของมณฑลปราจีน
๓. ให้ยุบเลิกมณฑลนครชัยศรี รวมจังหวัดต่าง ๆ ของมณฑลนครชัยศรีเข้าไว้ในปกครองของมณฑลราชบุรี
๔. ให้ยุบเลิกมณฑลนครสวรรค์ รวมจังหวัดต่าง ๆ ของมณฑลนครสวรรค์เข้าไว้ในปกครองของมณฑลอยุธยา เว้นแต่จังหวัดตาก และจังหวัดกำแพงเพชรให้ยกไปขึ้นอยู่กับปกครองของมณฑลพิษณุโลก

จังหวัด

๑. ให้ยุบเลิกจังหวัดสุโขทัย รวมท้องที่เข้าไว้ในปกครองของจังหวัดสวรรคโลก
๒. ให้ยุบเลิกจังหวัดหล่มสักดี รวมท้องที่เข้าไว้ในปกครองของจังหวัดเพชรบูรณ์
๓. ให้ยุบเลิกจังหวัดชัยภูมิ รวมท้องที่เข้าไว้ในปกครองของจังหวัดปทุมธานี

วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๕๗๘

๔. ให้ยุบเลิกจังหวัดกาฬสินธุ์ รวมทั้งที่เข้าไปในปกครองของจังหวัดมหาสารคาม
 ๕. ให้ยุบเลิกจังหวัดหลังสวน รวมทั้งที่เข้าไปในปกครองของจังหวัดชุมพร
 ๖. ให้ยุบเลิกจังหวัดตะกั่วป่า รวมทั้งที่เข้าไปในปกครองของจังหวัดพังงา
 ๗. ให้ยุบเลิกจังหวัดสายบุรี รวมทั้งที่เข้าไปในปกครองของจังหวัดปัตตานี เว้นแต่ท้องที่อำเภอบาเจาะให้ยกไปขึ้นอยู่ในปกครองของจังหวัดนราธิวาส
 ๘. ให้ยุบเลิกจังหวัดพระประแดง รวมทั้งที่เข้าไปในปกครองของจังหวัดสมุทรปราการ เว้นแต่ท้องที่อำเภอราชบุรีบูรณะให้ยกไปขึ้นอยู่ในปกครองของจังหวัดธนบุรี
 ๙. ให้ยุบเลิกจังหวัดมโนบุรี รวมทั้งที่เข้าไปในปกครองของจังหวัดพระนคร เว้นแต่ท้องที่อำเภอหนองจอกให้ยกไปขึ้นอยู่ในปกครองของจังหวัดฉะเชิงเทรา
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป . .

ประกาศมาณวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๔
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน